

Oponentský posudek bakalářské práce Ing. Renaty Vohlídalové „Dobrovolníci a občanská společnost“

Cíl práce uvádí autorka hned v úvodu na str. 1, kde říká, že „cílem práce je popis historických, filosofických a sociálních souvislostí dané problematiky a vymezení pohnutek, které k dobrovolnictví vedou.“

Práci autorka velmi jednoznačně strukturovala na teoretickou a praktickou část. V teoretické části se věnuje historii dobročinnosti, definuje dobrovolnictví v ČR, zamýšlí se nad občanskou společností a konečně se dostává k fenoménu motivace.

V praktické části pak prezentuje výzkum provedený ve spolupráci se Sdružením pro aktivní odpočinek a integraci postižených. V této části prezentuje výsledky existujícího dotazníkového šetření 110 respondentů a následného vlastního výzkumu, u kterého však čelí malé návratnosti dotazníků.

Co se formálních požadavků týče, práce je zpracovaná velmi pěkně a bez chyb, za povšimnutí jistě stojí rozsáhlý seznam literatury s domácími i cizojazyčnými tituly. Ráda bych v této souvislosti zmínila i velmi pěknou práci se zdroji.

Co se obsahové části týče, autorka nám v teoretických statích předkládá vlastně jakýsi přehled dostupných teorií a přístupů týkajících se jednotlivých klíčových slov její práce – tedy dobrovolnictví, občanské společnosti a motivace. Přitom vychází hlavně z literatury, bohužel se k ní však utíká příliš, což dává práci vynít spíše slovníkovým dojmem, než kritickou prací se zdroji. V práci je také uvedeno relativně velké množství citací a teoretická část je tedy spíše určitým druhem kompilace než samostatné práce se zdroji. Jako příklad této pracovní metody mohou sloužit např. strany 21 – 22.

Škoda je, že se autorka nepokusila usnadnit život čtenáři a nezdůvodňuje více volbu jednotlivých pojmů, kterými se zabývá. Práci by také jistě pomohlo vysvětlování, odkud kam se myšlenkový tok ubírá. Opět jako příklad mohu uvést str. 30, kdy autorka od etiky přeskakuje hned k představení Sdružení pro aktivní odpočinek a integraci postižených.

V praktické části autorka představuje výzkum. Tato část je velmi přehledná, autorka z každou částí výzkumu přidává diskuzi, výsledky komentuje a to práci dodává na přesvědčivosti a čtivosti. V této souvislosti je třeba uvést i to, že autorka k vlastní práci přistupuje s kritickým odstupem a velmi pěkně komentuje např. malou návratnost svých dotazníků.

Škoda jen, že fenoménu motivace dobrovolníků, kterou autorka zkoumá, se týká jen část prezentovaných výsledků. V této souvislosti je možno upozornit na jedno téma vhodné do diskuze při obhajobě – a totiž zda by pro výzkum motivace nebyl vhodnější kvalitativní výzkum s polo-standardizovanými rozhovory. Jinými slovy – co vedlo autorku k volbě kvantitativních metod.

Celkově práci nelze upřít velkou poctivost při zpracování jak teoretické, tak praktické části. Přes výtky je práce velmi stylově čistá a přehledná a tomto smyslu splňuje všechny podmínky bakalářské práce. Navrhuji tedy práci k obhajobě a doporučuji 30 kb.

V Praze dne 6.6.2007
Mgr. Dana Moree